

Πανηγυρικός Ημέρας για την Εθνική Επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου 2023

κατά τη Δοξολογία στον Κόρνο από τον κ. Νίκο Κόσιη

Μέσα στην ακατάπαυστη ιστορική πορεία των λαών προς τα εθνικά τους πεπρωμένα, υπάρχουν μερικές κορυφές θριάμβου και δόξας που το μεγαλείο τους γίνεται θρύλος και τραγούδι, γίνεται σύμβολο και παράδοση, γίνεται εθνικός φάρος καθοδηγητικός και παρήγορη ελπίδα.

Προς τις κορυφές αυτές ατενίζουν οι ψυχές με περηφάνεια, από αυτές ενισχύεται η εθνική συνείδηση κι αυτές σηματοδοτούν και φωτίζουν άσβεστα την εθνική πορεία των κατοπινών γενιών.

Ευτυχείς οι λαοί εκείνοι που έχουν τέτοιες κορυφές κι ακόμα ευτυχέστεροι εκείνοι των οποίων οι κορυφές αυτές δεν ακτινοβολούν μόνο πολεμικές νίκες και ηρωικές εξάρσεις στα πεδία των μαχών αλλά υπενθυμίζουν ταυτόχρονα αθάνατα πατρογονικά ιδεώδη και διαλαλούν αρετή, αιώνιες αξίες και πίστη στα ιερά και τα όσια. Μια τέτοια κορυφή εθνικού πνευματικού μεγαλείου είναι και η 25^η του Μάρτη του 1821.

Η ελληνική ιστορία είναι γεμάτη αγώνες και τρόπαια από την αρχαιότατη εποχή. Το ελληνικό έθνος ήταν πάντα σε συνεχή αγώνα προς τους κατακτητές για να κερδίσει το πολυτιμότερο αγαθό, το υψηλότερο ιδανικό, το ιδανικό της ελευθερίας. Ακατάλυτη μοίρα της φυλής είναι να πολεμά για την λευτεριά. Να προτάσσει τα στήθη των λίγων παιδιών της στα όπλα των πολυάριθμων εχθρικών ορδών και να αποδεικνύει πως στους αγώνες της δικαιοσύνης και της ηθικής δεν νικά το σίδερο και το ασάλι αλλά η φλόγα της καρδιάς και της ψυχής το σθένος. Την ελευθερία ο ελληνισμός τη θέλει όχι ως αφηρημένη έννοια αλλά ως μέσο για να αποκτήσει και να βιώσει μια ανώτερη ζωή.

Θυσιάζεται γι' αυτή επειδή δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή ζωή σε καθεστώς δουλείας και υποταγής. Ο φόρος της θυσίας για την αξία της ζωής είναι κανόνας εθνικής αρετής. Όπως λέει ο ποιητής η μεγαλοσύνη εις τα έθνη δεν μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πλήρωμα μετριέται και με αίμα.

Είπαν την επανάσταση του γένους ένα θαύμα. Αν έτσι ήταν δεν ήταν σίγουρα ένα θαύμα της στιγμής. Γι' αυτό το θαύμα εργάστηκαν, αγωνίστηκαν και πέθαναν γενεές ολόκληρες παραδομένες στο όνειρο της λευτεριάς, ένα όνειρο που κράτησε τετρακόσια ολόκληρα χρόνια τυλιγμένα μέσα στους θρύλους και τις παραδόσεις της φυλής. Τα βουβά σήμαντρα της Αγιάς Σοφιάς, οι δάσκαλοι του γένους, το δημοτικό τραγούδι, τα θούρια του Ρήγα Φεραίου, η φιλική εταιρεία, οι αρματολοί και οι κλέφτες, όλα αυτά και όλοι αυτοί κράτησαν άγρυπνη την εθνική συνείδηση για τέσσερις αιώνες και ύφαιναν στον αργαλειό της υπομονής το λάβαρο του ξεσηκωμού και της ανάστασης του έθνους. Τετρακόσια ολόκληρα χρόνια ανακεφαλαιώθηκαν και συνοψίστηκαν σε μια μέρα, την 25^η Μαρτίου του 1821.

Είναι πράγματι ιστορικό φαινόμενο η επιβίωση ενός λαού μέσα σε τέσσερις αιώνες σκλαβιάς και η ετοιμότητα να αγωνισθεί για τη λευτεριά του όταν όλα τα δεδομένα γύρω του συντάσσονταν εναντίον του και όταν οι συνθήκες και οι αναλογίες προκαταδίκάζαν τον ξεσηκωμό του.

Η ψυχρή λογική, οι δυσαναλογίες των αριθμών και η γενικότερη πολιτική ατμόσφαιρα της εποχής απέκλειαν την επανάσταση των ραγιάδων και προμηνούσαν την συντριβή της ρακένδυτης Ελλάδας που με ματωμένες τις φτερούγες ορθωνόταν μπροστά στην πανίσχυρη οθωμανική αυτοκρατορία.

Το αίσθημα νίκησε τους υπολογισμούς, ο ενθουσιασμός επικράτησε της διστακτικότητας. Η πίστη υπερτέρησε της μοιρολατρίας και οι ψυχικές δυνάμεις μετρήθηκαν και βρέθηκαν ανώτερες των πρακτικών αδυναμιών.

Το 1821 μένει στην ιστορία σαν αποθέωση του πνεύματος και της ψυχής, που όταν κινεί και εμπνέει το ανθρώπινο σώμα δημιουργούνται οι μεγάλες, οι ωραίες, οι συγκλονιστικές ώρες της ζωής.

Η ελληνική ελευθερία βγαλμένη «από τα κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά» επέστρεψε στο χώρο της λατρείας της για να στεφανώσει ένα λαό με τη δόξα, ένα λαό που δεν γκρέμισε τους βωμούς της, που δεν συνήθισε την απουσία της για τέσσερις αιώνες, που καρτερούσε το χρόνο, τη μέρα, την ώρα για να την φέρει με το αίμα του κοντά του.

Το θαύμα του εικοσιένα δεν ήταν κάποιο μεταφυσικό φαινόμενο ούτε επέμβαση υπερφυσικών δυνάμεων. Ήταν κορύφωση και δικαίωση της ακλόνητης πίστης, της απόλυτης προσήλωσης σ'ένα σκοπό, της ψυχικής έξαρσης του δουλωμένου αλλά ανυπότακτου γένους.

Αυτό το μήνυμα, αυτό το δίδαγμα εκπέμπει τώρα και πάντα ο ιστορικός σταθμός της 25^{ης} του Μάρτη του 1821. Αυτό το μήνυμα, αυτό το δίδαγμα εκπέμπει τώρα και πάντα ο ιστορικός σταθμός της 25^{ης} του Μάρτη του 1821. Αυτό το μήνυμα αυτό το δίδαγμα αναζητεί τώρα και πάντα, ελληνικές ψυχές να το αναμεταδίδουν και να το συντηρούν μέσα στην πολυτάραχη ζωή και πορεία του έθνους.

Το χρέος μας στις εθνικές επετείους δεν εξοφλείται με ευκαιριακούς πανηγυρισμούς και τυπικές τελετουργίες. Το χρέος σ' αυτούς που έγγραφαν με το αίμα τους τις λαμπρές σελίδες της ιστορίας μας δεν τελειώνει με το τέλος των καθιερωμένων παρελάσεων και ομιλιών. Αυτό το χρέος είναι συνεχές και ανατοκίζεται και υπαγορεύει σε όλους μας την ευθύνη να μη φανούμε ποτέ ανάξιοι απόγονοι ενδόξων προγόνων.

Διεξάγουμε αγώνα εθνικής και φυσικής επιβίωσης. Και είμαστε ιστορικά υποχρεωμένοι να αντέξουμε. Σαρανταεννέα χρόνια από τον εφιαλτικό πρόλογο της μεγάλης εθνικής τραγωδίας μας, μετρούμε τα όνειρα που σκοτώθηκαν, μετρούμε τις πληγές που σωρεύτηκαν. Μετρούμε τις θυσίες που αδικήθηκαν, μετρούμε τους ελληνικούς αιώνες που πέρασαν από την πικραμένη πατρίδα μας. Και βρίσκουμε το συνολικό άθροισμα τόσο μεγάλο και βαρύ που να μην επιτρέπει την παρεκτροπή από τον ένα και μοναδικό δρόμο μας, από τον ένα και μοναδικό αγώνα μας. Τον δρόμο και τον αγώνα για την ελευθερία, την σωτηρία και την δικαίωση του κυπριακού ελληνισμού.

Ελληνίδες και Έλληνες της Κύπρου.

Η απόδοση της πρέπουσας τιμής σ' αυτόν τον κορυφαίο σταθμό της ελληνικής ιστορίας είναι επιταγή της εθνικής μας συνείδησης και προσταγή του εθνικού μας χρέους. Το ένδοξο παρελθόν της φυλής δεν μας κληροδότησε μόνο δικαιώματα περηφάνειας. Μας χρεώνει και με ευθύνες. Ευθύνες βαριές και μεγάλες που αφορούν τη δικαίωση του ιστορικού παρελθόντος και την οικοδόμηση ενός καλύτερου εθνικού μέλλοντος.

Το πνεύμα των εθνικών επετείων καθορίζει το ιστορικό χρέος μας. Και υποδεικνύει την πορεία μας, την πορεία του έθνους μας, μέσα στον χρόνο. Αυτό το μήνυμα θα πρέπει να μετουσιώνεται σε διαρκές βίωμα. Να υλοποιείται σε πράξεις και έργα. Για να μπορεί η πορεία του ελληνισμού να έχει ουσία και νόημα, ελπίδα και προοπτική.

Χρωστάμε σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα ρθούνε, θα περάσουν κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι νεκροί.